

Hengellinen Kuukauslehti itsenäisessä Suomessa

Tällä palstalla seurataan vuoden 2017 ajan itsenäisen Suomen vaiheita Hengellisen Kuukauslehden sivuilla.

Herännäisyyden perintö 2007–16

Viimeisimmän kymmenen vuoden aikana *Hengellinen Kuukauslehti* jatkoi nimensä mukaisena hengellisenä ja sielunhoidollisena julkaisuna, jossa maan ja maailman tapahtumat eivät kovin voimakkaasti näkyneet. Sen sijaan aiheena oli vahvasti herännäisyyden perinnön ja kulttuurin läpikäyminen. Kerrottiin herännäissuvuista, Malmbergista ja Laguksesta, opistovuosista ja Körttikoti-elämästä, körttipuvun ompelemisesta ja herännäisyyttä koskevista tutkimuksista, käytiin myös jonkin verran läpi historiaa vuoden 1918, 1930-luvun tai 1960-luvun tapahtumia vasten.

Tulevaisuuteenkin katsottiin, erityisesti 2010-luvun palstalla Tienä päivään uuteen, jossa nuoret pohtivat ”huomisen varjoja tämän päivän herännäisyydessä” välillä hyvinkin terävästi. Seminaareissakin mietittiin, puhuvatko ”nuoret miehet vanhan miehen äänellä”, kuten **Satu Väätäinen** kuvasi tunnelmia Aholansaaren ystäväpäivien keskusteluista toivoen, että körttikieltä päivitetäisiin nykyaikaan. Vilkas heimotyö niin Venäjällä kuin Virossa sai runsaasti palstatilaa, mutta ehkä yllättäen 2010-luvun alun virsibuumi ei herättänyt pelkästään myönteisiä tunteita: ongelmana nähtiin se, että virsistä tehtiin viihdettä, joka ei kuitenkaan saanut houkutelluksi kuulijoita jumalanpalveluksiin tai muuten Sanan äärelle.

Parhaiten maailman meno näkyi lehden pääkirjoituksessa, melkein aina loppupään Takarivi-palstalla, toisinaan muillakin vakituisilla palstoilla. Niissä kirjoitettiin kunta- ja palvelurakennemuutoksesta, ilmastonmuutoksesta, digitalisaatiosta, sikainfluenssasta, Suomen asuttuna pitämisestä, luonnonmullistuksista, maailman kriiseistä, suomalaisten lisääntyvästä yksinäisyydestä, lamakaudesta, työttömyydestä ja kiusaamisesta, usein myös ihmiskaupasta.

Tekninen kehitys, sähköinen viestintä ja sosiaalinen media, jotka vielä edellisellä kymmenvuotiskaudella oli nähty lähinnä kuriositeettina, muuttuivat tällä ajanjaksolla osaksi arkea ja yhteyttä. Keskustelupalsta Körtttifoorumista kertovassa jutussa **Seppo Samila** totesi vuonna 2007: ”Olen [Körtttifoorumilla] siksi, että diasporassa olevat körttiläiset voisivat olla yhdessä edes tekniikan avulla.” Samila sanoo Hengellisen Kuukauslehden ja Körtttifoorumin tukevan mainiosti toisiaan. Ne ovat rinta rinnan tärkeällä asialla.” Tuolloin jopa kokeiltiin julkaista lehdessä yhteistä keskustelupalstaa Körtttifoorumin kanssa, mutta paperiversio todettiin pian mahdottomaksi sähköisen maailman nopeuden vuoksi. Pari vuotta myöhemmin yli puolet Seinäjoen herättäjäjuhilla tehtyyn kyselyyn vastanneista kertoi käyneensä juhlien kotisivuilla, ja vuonna 2012 uutisoitiin Körtttifoorumilla julkaistun jo 100 000 viestiä.

Kolumnissaan ”Naamakirjan lumoissa” **Johanna Koivisto** kirjoitti vuonna 2007: ”Hiljattain Nyt-liitteessä todettiin, että jos et ole facebookissa, et ole olemassa. Minusta se oli typerästi sanottu. Silti halusin varmistaa olemassaoloni, menin facebookiin ja jäin koukkuun välittömästi. Tiedän, että samoin on käynyt monelle ihan tolkkupäiselle ystävälleni ja Nytin jutun mukaan myös usealle kansanedustajalle, muusikolle ja muille julkisuuden henkilöille. Miten tuollainen hömppäsivusto voi saada aikuiset ihmiset pauloihinsa niin, että vietämme siellä tuntikausia etsien vanhoja kavereita ja liittyen virtuaalisiin yhteisöihin?” Kului vielä kymmenen vuotta, ennen kuin lehdessä mainostettiin Herättäjä-Yhdistyksen omia sosiaalisen median kanavia.

Yhtenä aiempaakin vahvempana teemana voi tällä ajanjaksolla lehdessä nähdä ihmisarvon korostamisen. Se näkyi toki useissakin kirjoituksissa, mutta aivan erityisesti kahdessa 2010-luvulla puhuttaneessa aiheessa: seksuaali- ja sukupuolivähemmistöissä ja maahanmuuttajissa. ”Kirkko on ollut pitkällä marssilla

yhteiskunnan marginaaliin. Se on antanut periksi mm. virkakysymyksessä. Nyt se on pantu totuuden eteen suukupolineutraalin avioliittolain valmistelussa”, **Heikki Keränen** kirjoitti Takarivissä. Sittemmin hän palasi asiaan viitaten **Päivi Räsäsen** televisioesiintymiseen, joka aiheutti joukkoeron kirkosta, sekä eräiden herätysliikkeiden nuorisojärjestöjen seksuaali-identiteetin vaihtamiseen liittyvään kampanjaan huomauttaen, että ”körttinuoret sanoutuivat irti edellä mainitusta nettikampanjasta”.

”Missä on körttiäni, kun sitä kaivataan?” kysyi **Leena Pihlajamäki** Tienä päivään uuteen -palstalla seksuaalivähemmistöihin liittyvään keskusteluun viitaten. Perinteiseen tapaan herännäisyys ei liikkeenä ottanut virallista kantaa asiaan. Silti ”Suomen siionissa on herännäisyys siis näyttäytynyt edistyksellisenä suhteessa seksuaali- ja sukupuolivähemmistöihin”, totesi **Laura Siponmaa**. ”Körttiläisyydellä on tekemäni epävirallisen tiedustelun perusteella näiden keskuudessa hyvä maine tuvallisena ja oikeuksiamme puolustavana tahona.” Saman lehden pääkirjoituksessa **Simo Juntunen** totesi: ”Avioliittolain muuttaminen on tänäänkin ensisijaisesti yhteiskunnan järjestyksen piiriin kuuluva asia. Kirkon tehtävä on siunata ja rukoilla liittonsa solmineiden puolesta. Pari vuotta sitten kirkkomme otti merkittävän askeleen päättäessään torjunnan sijaan avata oviaan rukoilemisen puolesta liittonsa solmineille samaa sukupuolta oleville pareille.”

2010-luvulla turvapaikanhakijoiden virta alkoi kiihtyä maailman kriisien pahentuessa. Lehti suhtautui heihin alusta pitäen sopeutujina, herännäiskansanopistojen opiskelijoina, eteenpäin pyrkivinä yksilöinä. ”Väestö ikääntyy ja hoitoalalla on jo nyt henkilöstöpula. Tulevaisuuden kysymys kuuluu: Kuka vaihtaa vaippasi perussuomalainen?” pohti **Heikki Keränen**. Puheenvuorot alkoivat koventua erityisesti 2015, jolloin turvapaikanhakijoiden määrä moninkertaistui ja herättäjäjuhlien patjatkin tarvittiin hätämajoitukseen. ”Tuntuu kuin sota olisi tullut ihmisten välille. Tuntuu kuin monien mielestä yhtäkkiä olisi oikeus vihata”, **Olli Seikkula** kirjoitti.

Seuraavana vuonna ”Aleppon kellot” soivat suomalaisissa kirkoissa Syyrian kärsimyksille. ”Minä olin koditon”, viittasi Simo Juntunen pääkirjoituksessaan tuomiosunnuntain evankeliumiin.

Kaisa Viitala

Lähteenä Hengellisen Kuukauslehden vuosikerrat 2007–16

www.h-y.fi/suomi100

KUVATEKSTI, .jpg: Heimotyö näkyi säännöllisesti Hengellisessä Kuukauslehdessä myös tällä ajanjaksolla. Talkoita tehtiin sekä Venäjällä että Virossa. Talun leirikeskuksen päärakennuksen valmistumisesta uutisoitiin numerossa 12/2012.